Apie parodą

Paroda skirta Vinco Krėvės 140 – osioms gimimo metinėms atminti. Būsimasis rašytojas gimė 1882 m. spalio 19 d. Varėnos rajone, Subartonių kaime. Rašytojo tėvai buvo Subartonių ūkininkai.

Vincas Krėvė buvo vienas iš labiausiai išsilavinusių savo meto rašytojų. Nuo mažens tėvų buvo ruošiamas į kunigų seminariją, nes dėl silpnos sveikatos netiko ūkio darbams. 1900 m. įstojo į Vilniaus dvasinę seminariją, tačiau po dviejų metų įvyko konfliktas, turėjęs reikšmės visam rašytojo gyvenimui ir kūrybai.

Rašytojas nebuvo abejingas politikai. 1918 m. po Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo buvo paskirtas Lietuvos konsulu Azarbaidžiane, o 1922 m. išrinktas jau Lietuvoje Šaulių sąjungos centro valdybos pirmininku. 1940 m. po SSRS ultimatumo V, Krėvė ėjo vyriausybės ministro pirmininko pareigas. Matydamas, kad sovietų valdžia nori Lietuvą įtraukti į SSRS sudėtį, Krėvė atsistatydino.

Į lietuvių literatūrą Krėvė atėjo iš karto ir tvirtai atsistojo pirmosiose rašytojų gretose. Krėvės kūrybos tikslai buvo kilnūs ir dideli. Skatinamas nacionalinės savigarbos ir kitų tautų pavyzdžių, jis stengėsi sukurti lietuvių herojinį epą. Taip gimė „Dainavos padavimai“, „Šarūnas“ ir „Skirgaila“. Žmogus jam įdomus ir neįprastas savo netikėtais poelgiais, vidinio pasaulio savybėmis bei išraiškomis, kurios parodo individo asmenybės grožį. Rašytojui rūpi išaukštinti individo vienišumo, maištingumo savybes. Vincas Mickevičius-Krėvė apdairiai remiasi liaudies kūrybos bruožais, tačiau herojai vis dėlto vaizduojami kaip kenčiantys bei norintys ir siekiantys džiaugsmų.

Šiais metais įsteigta Dainavos krašto Vinco Krėvės-Mickevičiaus literatūrinė premija.